

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

فولادوند: آیا زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود

مکارم: آیا چنین نیست که زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود؟!

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

فولادوند: ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم و او را می‌آزماییم بدین جهت او را شنوا و بینا قرار دادیم

مکارم: ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم، و او را می‌آزماییم (لذا) او را شنوا و بینا قرار دادیم.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

فولادوند: ما راه را به او نشان دادیم خواه شاکر باشد و پذیرا گردد یا ناسپاس

مکارم: ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد (و پذیرا گردد) یا کفران کند.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

فولادوند: ما برای کافران زنجیرها و غلها و شعله‌های سوزان آتش آماده کرده‌ایم

مکارم: ما برای کافران زنجیرها و غلها و شعله‌های سوزان آماده کرده‌ایم.

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

فولادوند: به یقین ابرار و نیکان از جامی می‌نوشند که با عطر خوشی آمیخته است

مکارم: ابرار (نیکان) از جامی می‌نوشند که با عطر خوشی آمیخته است.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

فولادوند: چشمه‌ای که بندگان خدا از آن می‌نوشند و [به دلخواه خویش] جاریش می‌کنند

مکارم: از چشمه‌ای که بندگان خاص خدا از آن می‌نوشند، و از هر جا بخواهند آنرا جاری می‌سازند!

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

فولادوند: [همان بندگانی که] به نذر خود وفا می‌کردند و از روزی که گزند آن فراگیرنده است می‌ترسیدند

مکارم: آنها به نذر خود وفا می‌کنند، و از روزی که عذابش گسترده است می‌ترسند.

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

فولادوند: و به [پاس] دوستی [خدا] بینوا و یتیم و اسیر را خوراک می‌دادند

مکارم: و غذای (خود) را با اینکه به آن علاقه (و نیاز) دارند به مسکین و یتیم و اسیر می‌دهند.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

فولادوند: ما برای خشنودی خداست که به شما می‌خورانیم و پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم

مکارم: (و می‌گویند) ما شما را برای خدا اطعام می‌کنیم و، هیچ پاداش و تشکری از شما نمی‌خواهیم.

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

فولادوند: ما از پروردگاران از روز عبوسی سخت هراسناکیم

مکارم: ما از پروردگاران خائفیم در آن روز که عبوس و شدید است.

فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

فولادوند: پس خدا [هم] آنان را از آسیب آن روز نگاه داشت و شادابی و شادمانی به آنان ارزانی داشت

مکارم: از این رو خداوند آنها را از شر آن روز ننگه می‌دارد و از آنها استقبال می‌کند در حالی که شادمان و مسرورند.

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

فولادوند: و به [پاس] آنکه صبر کردند بهشت و پرنیان پاداششان داد

مکارم: خداوند در برابر شکیبائی آنان، بهشت و لباسهای حریر بهشتی را به آنها پاداش می‌دهد.

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

فولادوند: در آن [بهشت] بر تختها [ی خوبش] تکیه زنند در آنجا نه آفتابی بینند و نه سرمایی

مکارم: این در حالی است که بر تختهای زیبا تکیه کرده‌اند، نه آفتاب را در آنجا می‌بینند، نه سرما را.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾

فولادوند: و سایه‌ها [ی درختان] به آنان نزدیک است و میوه‌هایش [برای چیدن] رام

مکارم: و در حالی است که سایه‌های آن (درختان بهشتی) بر آنها فرو افتاده، و چیدن میوه‌هایش بسیار آسان است.

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتٍ مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

فولادوند: و ظروف سیمین و جامهای بلورین پیرامون آنان گردانده می‌شود

مکارم: و در گرداگرد آنها ظرفهایی از نقره، و قدهائی بلورین می‌گردانند (مملو از بهترین غذاها و نوشیدنی ها)

قَوَارِيرَ مِّنْ فَضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

فولادوند: جامه‌هایی از سیم که درست به اندازه [و با کمال ظرافت] آنها را از کار در آورده‌اند

مکارم: ظرف‌های بلورینی از نقره! که آنها را به اندازه لازم آماده کرده‌اند.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

فولادوند: و در آنجا از جامی که آمیزه زنجبیل دارد به آنان می‌نوشانند

مکارم: و در آنجا از جامه‌های سیراب می‌شوند که لبریز از شراب طهوری است که با زنجبیل آمیخته است.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

فولادوند: از چشمه‌ای در آنجا که سلسبیل نامیده می‌شود

مکارم: از چشمه‌ای در بهشت که نامش سلسبیل است.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ﴿١٩﴾

فولادوند: و بر گرد آنان پسرانی جاودانی می‌گردند چون آنها را ببینی گویی که مرواریدهایی پراکنده‌اند

مکارم: و بر گرد آنها نوجوانانی جاودانی (برای پذیرائی) می‌گردند که هر گاه آنها را ببینی گمان می‌کنی مروارید پراکنده‌اند!

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

فولادوند: و چون بدانجا نگری [سرزمینی از] نعمت و کشوری پهناور می‌بینی

مکارم: و هنگامی که آنجا را ببینی نعمتها و ملک عظیمی را می‌بینی!

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

فولادوند: [بهشتیان را] جامه‌های ابریشمی سبز و دیبای ستبر در بر است و پیرایه آنان دستبندهای سیمین است و

پروردگارشان باده‌ای پاک به آنان می‌نوشاند

مکارم: بر اندام آنها (بهشتیان) لباسهائی است از حریر نازک سبز رنگ، و از دیبای ضخیم و با دستبندهائی از نقره تزیین شده‌اند،

و پروردگارشان شراب طهور به آنها می‌نوشاند!

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

فولادوند: این [پاداش] برای شماست و کوشش شما مقبول افتاده است

مکارم: این جزای شما است و سعی و تلاش شما مورد قدرانی است.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٢٣﴾

فولادوند: در حقیقت ما قرآن را بر تو به تدریج فرو فرستادیم

مکارم: مسلما ما قرآن را بر تو نازل کردیم.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

فولادوند: پس در برابر فرمان پروردگارت شکیبایی کن و از آنان گناهکار یا ناسپاسگزار را فرمان مبر

مکارم: پس در (تبلیغ و اجرای) حکم پروردگارت شکیبا باش، و از هیچ گنهکار و کافری از آنان اطاعت مکن.

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

فولادوند: و نام پروردگارت را بامدادان و شامگاهان یاد کن

مکارم: و نام پروردگارت را هر صبح و شام به یاد آور.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

فولادوند: و بخشی از شب را در برابر او سجده کن و شب [های] دراز او را به پاکی بستای

مکارم: و در شبانگاه برای او سجده کن، و مقداری طولانی از شب، او را تسبیح گوی.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

فولادوند: اینان دنیای زودگذر را دوست دارند و روزی گرانبار را [به غفلت] پشت سر می‌افکنند

مکارم: آنها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند در حالی که پشت سر خود روز سخت و سنگینی را رها می‌کنند.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

فولادوند: ماایم که آنان را آفریده و پیوند مفاصل آنها را استوار کرده‌ایم و چون بخواهیم [آنان را] به نظایرشان تبدیل می‌کنیم

مکارم: ما آنها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم، و هر زمان بخواهیم جای آنان را به گروه دیگری می‌دهیم.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَيَّ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

فولادوند: این [آیات] پندنامه‌ای است تا هر که خواهد راهی به سوی پروردگار خود پیش گیرد

مکارم: این يك تذکر و یاد آوری است و هر کس بخواهد (با استفاده از آن) راهی به سوی پروردگارش انتخاب می‌کند.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

فولادوند: و تا خدا نخواهد [شما] نخواهید خواست قطعا خدا دانای حکیم است

مکارم: و شما چیزی را نمی‌خواهید مگر اینکه خدا بخواهد، خداوند عالم و حکیم است.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

فولادوند: هر که را خواهد به رحمت‌خویش در می‌آورد و برای ظالمان عذابی پردرد آماده کرده است

مکارم: هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) در رحمت خود وارد می‌کند، و برای ظالمان عذاب دردناکی فراهم ساخته است.

